

ਅਪੀਲੀ ਦੀਵਾਨੀ

ਖੋਸਲਾ ਅਤੇ ਫਾਲਸ਼ਾ ਜੇ.ਜੇ. ਅੱਗੇ

ਉਦੇ ਚੰਦ – ਮੁਦਈ- ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ – ਬਚਾਅ ਪੱਖ – ਜਵਾਬਦਾਤਾ

ਆਰ.ਐਫ.ਏ. 1953 ਦਾ ਨੰਬਰ 73-ਡੀ

ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਐਕਟ (1870 ਦਾ VII) ਅਨੁਸੂਚੀ I ਆਰਟੀਕਲ I — ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ 28 ਦਸੰਬਰ ਦੀ ਅਪੀਲ—ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੀਮੋ 'ਤੇ ਯੋਗ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਭੁਗਤਾਨ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਉਚਿਤ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਅਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਚਿਤ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਆਤਮਾ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਨੇ ਅਨੁਸਰਣ ਕੀਤਾ।

ਸ਼੍ਰੀ ਬਸੰਤ ਲਾਲ ਅਗਰਵਾਲ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 15 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1953 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਲਾਗਤ ਦੇ ਨਾਲ।

ਏ.ਐਨ. ਗਰੋਵਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਬਿਸ਼ੰਬਰ ਦਿਆਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਫਾਲਸ਼ੋ, ਜੇ.—ਜਿਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲ ਉੱਠੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਉਦੇ ਚੰਦ ਦੁਆਰਾ 1941 ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਬਟਵਾਰੇ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਝਗੜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਿਤਾ ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਗੋਇਲਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ: 7 ਅਤੇ ਮੋਹਨ

ਲਾਲ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ: 2 ਤੋਂ 6 ਦਾ ਪਿਤਾ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੁੱਢਲੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ। ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 7 ਦੇ ਪਿਤਾ ਭਾਨਾ ਮੱਲ ਨੇ ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਦੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਵਜੋਂ ਗੋਦ ਲਿਆ ਸੀ। ਭਾਨਾ ਮੱਲ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤੀ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਗੋਦ ਲਏ ਪੁੱਤਰ ਵਿਚਕਾਰ ਵੰਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਡੇਢ ਜਾਂ ਘੱਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੰਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮੁਦਈ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੰਡ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਦੁਆਰਾ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਬੇਲੋੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਘੱਟ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੋਦ ਲਏ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਪੁੱਤਰ ਵੰਡ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਿੰਨ-ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਨੇ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਭੱਤਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੇ ਤਿੰਨ ਰਾਹਤਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ, ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਿ ਸਮਝੌਤਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵੰਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਤਿੰਨ-ਚੌਥਾਈ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ। ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਖਾਤੇ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ। ਇਹਨਾਂ ਰਾਹਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਰੁਪਏ 5,250, ਸੀ। ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਲਈ ਰੁਪਏ 43,25,000, ਪਰ ਕੇਵਲ ਰੁਪਏ 15 ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਤੀਜੀ ਰਾਹਤ 'ਤੇ ਰੁ. 130 ਸੀ। ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਵੱਲੋਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਫੀਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਇੱਕ ਐਡ ਵੈਲੋਰੇਮ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਾਹਤਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਸਹੀ ਮੁੱਲ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਐਡ ਵੈਲੋਰੇਮ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਦਾ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ

ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੀ ਕਮੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦੀ ਕਮੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਆਰਡਰ 7 ਨਿਯਮ 11, ਸਿਵਲ ਵਿਧੀ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿਚ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਮਤਭੇਦ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਅਦਾਲਤੀ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਕੀ ਅਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਮਾਈ ਲਾਰਡ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ 3 ਨਵੰਬਰ, 1954 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਸੀ। ਮਦਰਾਸ, ਪਟਨਾ ਅਤੇ ਨਾਗਪੁਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਉਚਿਤ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਅਤੇ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਚਿਤ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਵਜੋਂ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਅਤੇ ਉਦੈ ਚੰਦ ਪਰਟੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਕੀਮਤ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਜਿਸਦੀ ਮੁਦਈ ਨੇ ਖੁਦ 43,00,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੀਮਤ ਰੱਖੀ ਹੈ, ਲਗਭਗ 1,700 ਰੁਪਏ ਬਣਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਜੋ ਹੁਣ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹੁਣ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਫੀਸ ਕਮੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੇਰਾ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਕ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਛਾਪੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਹੋਂਦ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ

ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਖੋਸਲਾ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕਿੱਤਾ ਗਿਆ ਨੀਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਓਹਨਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Translated by Mohit.